

Dotazník pro učitele v mateřské škole

1. Jste muž nebo žena?
2. Kolik let už pracujete jako učitel/ka v mateřské škole?
3. Jaké je Vaše nejdále dosažené vzdělání?
4. Mateřská škola je státní nebo soukromá?
5. Kolik máte aktuálně dětí ve třídě?
6. Kolik máte aktuálně dětí bilingvních, multilingvních nebo cizojazyčných ve vaší třídě?
7. Měl/a jste už osobně zkušenost s cizojazyčným/bilingvním dítětem ve vaší třídě?
 - a. Ano
 - b. Ne
8. Co děláte, když se dozvíte, že máte bilingvní nebo cizojazyčné dítě ve vaší třídě?
 - a. Nevím, to se mi ještě nestalo.
 - b. Snažím se ho zapojit, ale mám problémy s komunikací.
 - c. Integruji ho do všech činností a komunikuji rukama, obrázky a výrazy.
 - d. Nevím, co s ním mám dělat. Většinou se buď chytne, nebo nechytne.
9. Jak byste řekl/a, že vás připravilo vaše vzdělání na práci s těmito dětmi?
 - a. Špatně, všechno jsem se musel/a naučit sám/a.
 - b. Celkem dobře, ale mohli by mě připravit lépe.
 - c. Velmi dobře, vím přesně, jak mám pracovat s těmito dětmi.
10. Myslíte, že jsou děti bilingvní/cizojazyčné znevýhodněné? Označte vše, co podle Vás platí.
 - a. Ano, sociálně.
 - b. Ano, v běžných každodenních činnostech (nakupování, zájmové kroužky, atd.).

- c. Ano, ve škole.
 - d. Ne.
11. Myslíte si, že děti bilingvní/cizojazyčné musí mít individuální studijní plán?
- a. Ano.
 - b. Nemusí, ale je to lepší, když ano.
 - c. Ne.
12. Co děláte, když dítě nerozumí tomu, co po něm chcete?
- a. Nemůžu to nijak řešit, protože mám moc práce s ostatními dětmi, tak nemusí dělat to, co dělají ostatní děti
 - b. Snažím se ho stejně zapojit do činnosti, kterou děláme, i když neví, co má dělat.
 - c. Snažím se mu jakýmkoliv způsobem vysvětlit, co budeme dělat, i když to trvá.
13. Myslíte, že dítě mluvící romským etnolektem češtiny (s romským přízvukem) by mělo být považováno za cizojazyčné dítě? Proč?
14. Myslíte si, že se slovenština počítá jako cizí jazyk?
- a. Ne, je tak podobná češtině, že by dítě nemělo mít žádný problém.
 - b. Ano, ale je to velmi snadné pro dítě mluvící slovensky se naučit český jazyk.
 - c. Ano, stejně jako každý jiný jazyk, dítě se musí učit celý nový jazyk a rozlišit tyto dva jazyky doma a ve škole.
15. Jak dobře si myslíte, že bude cizojazyčné dítě mluvit česky jeden rok poté, co nastoupilo do MŠ?
- a. Nebude umět skoro nic česky.
 - b. Bude umět komunikovat, ale pořád se nebude moci vyjadřovat na stejné úrovni jako ostatní žáci.
 - c. Pokud chodí každý den a má jazykově rozvíjející prostředí, tak by dítě mohlo umět česky v podstatě tak dobře jako ostatní děti v té třídě.
16. Dle vašeho názoru je to pro učitele MŠ náročné mít ve třídě dítě s odlišným mateřským jazykem, než je čeština?
- a. Není to vůbec náročné. Učím všechny děti na stejné úrovni a mluvím na

všechny stejně.

- b. Větší námaha je potřeba, ale není to nic extrémního. Myslím na to, že něčemu nemusí rozumět, tak jsem trpělivější.
- c. Náročné je jenom vymyslet individuální plán. Pak se učí rychle a nejsou žádné problémy.
- d. Je to stejně náročné jako mít ve třídě integrované dítě. Celou třídu řídím a pracuji s ní s ohledem na přítomnost cizojazyčného/bilingvního dítěte.
- e. Je to hodně náročné a ještě jsem nepřišel/la na to, jak to dělat správně.

17. Jste dobře informovaný/á o původu, životní situaci, historie těchto žáků?

- a. Ano, první věc, kterou jsem udělal/a bylo to, že jsem získala veškeré informace o tomto žákovi a jeho situaci tady v ČR.
- b. Víím odkud je, ale to je vše.
- c. Ne, nikdo mi nic neříkal. Víím, že je to cizinec.

18. Spolupracujete s rodiči dítěte bilingvní/cizojazyční?

- a. Ano, spolupracujeme, aby dítě bylo integrované co nejlépe.
- b. Nespolečujeme. Myslím, že jako školka vííme co je nejlepší pro to dítě.
- c. Chtěli bychom s nimi spolupracovat, ale není to možné kvůli jazykové bariéře (nebo něčemu jinému).

19. Setkali jste se s tím, že by dítě muselo být tlumočnickem mezi učitelkou a rodičem?

- a. Ano.
- b. Ne.
- c. Ne, ale slyšel/a jsem o tom.

20. Jaký je váš názor na to, když dítě dělá rodinně tlumočnicka?

- a. Je to hrozné. Rodič by se měl naučit jazyk země, ve které žije.
- b. Je to dobrá jazyková praxe pro to dítě.
- c. Jsme rádi, když nějaká komunikace je. Alespoň, že někdo z nich mluví česky.